

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้วางหลักการให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อกระจายอำนาจและให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสมและแท้จริง โดยไม่ต้องรอการตัดสินใจจากราชการส่วนกลางเพียงอย่างเดียว โดยการถ่ายโอนภารกิจนั้นกระทำผ่านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และหลังจากได้มีแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจดังกล่าวมาแล้วสองฉบับ ก็ได้ปรากฏให้การอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานีสขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัด และการอนุญาตให้ใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด เป็นภารกิจที่ต้องมีการถ่ายโอนให้แก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ทั้งได้ระบุแนวทางการแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจและหน้าที่ให้กับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย หากแต่ยังคงไม่สามารถเกิดการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวได้สำเร็จ ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากยังไม่มีกรแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๓) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.
๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๓) “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง หรือ
คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำ
จังหวัด แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหรือข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกกระทำการแทนได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖/๑ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนสภากรุงเทพมหานคร โดยการแต่งตั้งของสภากรุงเทพมหานคร ไม่เกินห้าคน อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดที่อัยการสูงสุดมอบหมาย อธิบดีกรมการขนส่งทางบก เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักการจราจรและขนส่งเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๑๖/๒ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกับที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคแรกของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจจังหวัด ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงที่อธิบดีกรมทางหลวงมอบหมาย ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดไม่เกินสามคน ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด ไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ ในกรณีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดชลบุรี ให้มีนายกเมืองพัทยาเป็นกรรมการด้วย”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๗/๑ ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดนั้น

ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนั้น

การประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามวรรคหนึ่ง และการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามวรรคสอง ให้ที่ประชุมเลือกผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งคนเป็นประธานในที่ประชุมและอีกหนึ่งคนเป็นรองประธานในที่ประชุม

ให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมร่วมกันของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยอนุโลม”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๒) และ (๓) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ

(๓) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทาง
- (๒) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทาง
- (๓) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก

(๔) กำหนดอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง

 (๕/๖) กำหนดอัตราค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง

 (๕/๓) กำหนดสถานที่ และจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่ง

 (๕/๔) ตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานีขนส่งที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

ควบคุมการขนส่งทางบกกลาง

 (๕/๕) กำหนดที่หยุดหรือจอดรถเพื่อรับส่งผู้โดยสาร

 (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามมติคณะกรรมการนโยบาย

การขนส่งทางบกและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง

๖ การกำหนดตาม (๑) (๒) (๓) และ (๕/๓) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการรับจัดการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน”

“มาตรา ๖๖ ในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติ
ของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

- (๑) ห้องที่ที่ประกอบการบริหารจัดการขนส่ง
- (๒) สถานที่ตั้งสำนักงานของผู้ประกอบการบริหารจัดการขนส่ง
- (๓) สถานที่พักคน สัตว์ หรือเก็บสิ่งของ
- (๔) วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสวัสดิภาพ ความสะอาดและความปลอดภัยในการบริหารจัดการขนส่ง
- (๕) อัตราค่าบริการบริหารจัดการขนส่ง
- (๖) เงื่อนไขอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

“มาตรา ๖๖/๑ ให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งใน กรุงเทพมหานคร การขนส่งระหว่างจังหวัด และการขนส่งระหว่างประเทศ และให้นายทะเบียนประจำจังหวัด เป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในจังหวัดของตน”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามของมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๕ ให้กรรมการขนส่งทางบกหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนั้นโดยอนุมัติคณะกรรมการ จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครหรือในเขตท้องที่จังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี โดยจะดำเนินการเอง หรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่งไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

บุคคลอื่นใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน โดยอนุมัติของคณะกรรมการก่อน”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๖ ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำกับและควบคุมการดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้จะแต่งตั้งข้าราชการและหรือลูกจ้างสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นหรือสังกัดกรมการขนส่งทางบกทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่สถานีตามจำนวนที่เห็นสมควร มีอำนาจกำกับและควบคุมดังกล่าวด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๗ ในการบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งของกรมการขนส่งทางบกหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ประธานคณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินแปดคนเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้

กรรมการที่ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๙ ใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งให้มีอายุตามที่คณะกรรมการกำหนดแต่ไม่เกินยี่สิบปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานขนส่งเรียกเก็บค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานขนส่งได้ไม่เกินอัตราตามที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถผู้ใดไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานขนส่งตามที่คณะกรรมการกำหนด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท”

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดขึ้นใหม่ แต่ไม่ให้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกสรุปวิเคราะห์สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตาม ข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้วางหลักการให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อกระจายอำนาจและให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ได้อย่างเหมาะสมและแท้จริง โดยไม่ต้องรอการตัดสินใจจากราชการส่วนกลางเพียงอย่างเดียว โดยการถ่ายโอนภารกิจนั้นกระทำการผ่านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการ เพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และหลังจากได้มีแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจดังกล่าวมาแล้วสองฉบับ ก็ได้ปรากฏให้การอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัด และการอนุญาตให้ใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด เป็นภารกิจที่ต้องมีการถ่ายโอนให้แก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก ประจำจังหวัด ทั้งได้ระบุแนวทางการแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจ และหน้าที่ให้กับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย หากแต่ยังคงไม่สามารถเกิดการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวได้สำเร็จ ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากยังไม่มีมีการแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่...) พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ แก้ไขบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ให้หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง หรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหรือข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกกระทำการแทนได้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนสภากรุงเทพมหานคร โดยการแต่งตั้งของสภากรุงเทพมหานครไม่เกินห้าคน อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดที่อัยการสูงสุดมอบหมาย อธิบดีกรมการขนส่งทางบก เป็นกรรมการ โดยให้ผู้อำนวยการสำนักงานการจราจรและขนส่งเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ และให้คณะกรรมการ

ควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้ตามความจำเป็น (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกับที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้น กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงที่อธิบดีกรมทางหลวงมอบหมาย ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดไม่เกินสามคน ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ ในกรณีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดชลบุรี ให้มีนายกเมืองพัทยาเป็นกรรมการด้วย (ร่างมาตรา ๖)

๒.๖ กำหนดให้ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนคร และนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดนั้น และกำหนดให้ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนั้น

กำหนดให้ที่ประชุมเลือกผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งคนเป็นประธานในที่ประชุมและอีกหนึ่งคนเป็นรองประธานในที่ประชุม ในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด และการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด โดยให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมร่วมกันของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๗)

๒.๗ ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ เรื่องวาระคุณสมบัติ และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ และการประชุม มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๘)

๒.๘ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ และกำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๙ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกภายในเขตจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๑๐ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑๑ กำหนดให้อำนาจนายทะเบียนในการสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติหรือไม่แก้ไขให้ถูกต้อง หรือเป็นที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่สามารถจะดำเนินการตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดนั้น หรือการดำเนินการนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดภัยอันตรายหรือเสื่อมประโยชน์ต่อประชาชน ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้ (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการรับจัดการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน จากเดิมที่เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนกลาง (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๓ กำหนดให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง เกี่ยวกับเรื่องที่กำหนด จากเดิมที่เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนกลาง โดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งต้องจัดให้มีการประกาศเงื่อนไขออกไป (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๑๔ กำหนดให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง ในกรุงเทพมหานคร การขนส่งระหว่างจังหวัด และการขนส่งระหว่างประเทศ และให้นายทะเบียนประจำจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในจังหวัดของตน (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๕ กำหนดให้กรรมการขนส่งทางบกหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนั้น โดยอนุมัติคณะกรรมการ (เดิมอนุมัติโดยคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง) จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครหรือในเขตท้องที่จังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี โดยจะดำเนินการเอง หรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ และให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง (เดิมเป็นอำนาจของอธิบดี) ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนด (เดิมเป็นคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด) หากบุคคลอื่นใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการก่อน (เดิมเป็นอำนาจของนายทะเบียนกลางโดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง) (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๖ กำหนดให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำกับและควบคุมการดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่ง และสามารถแต่งตั้งข้าราชการและหรือลูกจ้างสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นหรือสังกัดกรมการขนส่งทางบกทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่สถานีตามจำนวนที่เห็นสมควร และให้มีอำนาจกำกับและควบคุมดังกล่าวด้วยก็ได้ จากเดิมที่กำหนดให้เป็นอำนาจของอธิบดี (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๑๗ กำหนดให้อำนาจประธานคณะกรรมการในการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง เพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่ง ในการบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งของกรมการขนส่งทางบกหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง (เดิมเป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดี) โดยกำหนดให้กรรมการอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๑๘ กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการกำหนดอายุของใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งแต่ไม่เกินยี่สิบปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต จากเดิมที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๑๙ กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการกำหนดอัตราค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่งที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งจะสามารถเรียกเก็บได้ จากเดิมที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๒๐ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถได้ไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่งตามที่คณะกรรมการกำหนด ต้องระวางโทษปรับ จากเดิมที่เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางในการกำหนด (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๒๑ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดขึ้นใหม่ แต่ไม่ให้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๒๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๒๓)
